

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2569/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за уређење грађевинског земљишта Куршумлија, чији је пуномоћник ББ, ... са ..., ради поништаја уговора о раду и анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 65/23 од 20.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Прокупљу Гж1 65/23 од 20.04.2023. године и решење Основног суда у Куршумлији П1 7/2022 од 23.12.2022. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији П1 7/2022 од 23.12.2022. године, одбачена је тужба ради поништаја уговора о раду и анекса уговора о раду као недозвољена, услед непостојања правног интереса тужиле, те је наложено тужиљи да туженом надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 1.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж1 65/23 од 20.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено наведено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Ревизија је дозвољена у смислу одредби члана 420. ставови 1. и 6. и члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), па је Врховни суд испитао побијано решење у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према разлозима побијаног решења тужиља је тужбу, поднету дана 20.04.2018. године засновала на чињеници да је правноснажном пресудом од 27.10.2016. године поништено, као незаконито решење туженог, послодавца о отказу уговора о раду тужиље, запослене од 12.02.2016. године, те туженом наложено да је врати на рад. У извршењу те пресуде, закључен је уговор о раду 27.02.2018. године, чији поништај тужиља захтева постављеним тужбеним захтевом, као и да се наложи туженом да је распореди на радно место и послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима и да јој по том основу призна сва права на основу рада и по основу рада почев од 28.02.2018. године па до враћања на одговарајуће послове. Тужени је након подношења тужбе дана 26.04.2018. године тужиљи поново отказао уговор о раду, па су након налога инспекције странке закључиле нови анекс уговора о раду дана 13.07.2018. године, чији поништај тужиља тражи у овој парници, по преиначеној тужби поднеском од 15.08.2018. године. У току трајања парнице, тужиљи је дана 21.10.2019. године престао радни однос, због одласка у старосну пензију.

Побијано решење засновано је на одредби члана 294. став 1. тачка 6. ЗПП, пошто по становишту нижестепаних судова тужиља по члану 194. ЗПП нема правни интерес за исходовање тражене судске заштите, након што јој је због одласка у старосну пензију престао радни однос.

Основано се ревизијом указује да је неправилно становиште нижестепених судова да тужиљи недостаје правни интерес за оцену законитости правних аката који су предузети од стране туженог, по наложеној реинтеграцији тужиље у радни однос правноснажном пресудом од 27.10.2016. године.

Тужени, послодавац је правноснажном пресудом од 27.10.2016. године обавезан да тужиљу врати на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима. Обавеза по тој пресуди је правна последица поништаја решења о престанку радног односа тужиље од 12.02.2016. године. У поступању по наложеној обавези тужени је са тужиљом закључио спорни уговор о раду, односно у току парнице спорни анекс уговора о раду, а тужиљи је тек накнадно дана 21.10.2019. године престао радни однос као последица испуњења услова за старосну пензију. Стога, тужиља има правни интерес да се расправи и одлучи о постављеном захтеву за поништај закључених уговора о раду и његовог анекса, који су одређивали њен радноправни статус до одласка у пензију.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Како је тужиљи доношењем побијаног решења ускраћено право на приступ суду, које је део права на правично суђење гарантованог наведеном уставном одредбом, одлука у изреци донета је на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**